AN ABAIRT SHIMPLÍ: AN PRÍOMHCHLÁSAL

- 25.1 Is ionann comhréir na habairte simplí agus comhréir an phríomhchlásail ach go bhfuil clásal amháin eile ar a laghad ag gabháil leis an bpríomhchlásal.
- 25.2 Nuair nach bhfuil an chopail i gceist (Caib.16) is é seo gnáthord na bhfocal san abairt shimplí: [mír bhriathartha] + briathar + ainmní [lena cháilitheoir] + focail eile: ní théann Séamas óg abhaile go dtí a sé a chlog; bhris an naíonán an buidéal; cá bhfuil d'athair? conas tá an tsláinte agat?
- 25.3 Is minic, áfach, a chuirtear focal eile nach mír bhriathartha roimh an mbriathar, go háirithe nuair atá fochlásail ann. Déantar sin

☐ leis an bhfocal eile sin a threisiú: fear amháin níor éalaigh uainn; freagra ní
bhfuair mé; ar ais nár thaga sé; dealbh go deo ná raibh tú

- ar mhaithe le slacht agus cothromaíocht
- má tá an t-ainmní iomlán rófhada, ach sa chás sin úsáidtear forainm iarthagrach:
 an fear is treise ar domhan ní chorródh sé an chloch; an t-eitleán a chuaigh thart ar maidin
 thit sé isteach san fharraige
- i gcás dobhriathra agus frásaí áirithe: lá amháin d'fhill sé; ag dul thar an reilig dom chuala mé glór duine; maidir le Seán, bhí sé ina chodladh.
- 25.4 Uaireanta is siar a chuirtear an t-ainmní fada: tháinig chugam isteach fear a bhí ar leathshúil. Uaireanta eile déantar an t-ainmní a scaradh óna chlásal aidiachtach: tháinig fear chugam isteach a bhí ar leathshúil.
- 25.5 Maidir le cuspóir an bhriathair agus le comhlánú agus leathnú na faisnéise glactar le roinnt mhaith saoirse i dtaobh shuíomh na bhfocal éagsúil atá iontu i leith a chéile. Is minic áfach gur faide siar cuspóir forainmneach ná cuspóir ainmfhoclach: múineadh Seán go maith; múineadh go maith é.

Is minic freisin dobhriathar nó a chothrom idir an t-ainmní agus an cuspóir: bain díot do bhróga; chuir sé air a chóta; bhuail sí ó thalamh an doras; ná cuir i bhfolach an leabhar; tarraingímis aníos na cathaoireacha; coinnigh istigh na cearca.

25.6 In abairtí leathdhiúltacha ina bhfuil na múnlaí ní... ach; gan... ach, is gnách an chuid den abairt dar tús ach a chur siar go deireadh na habairte: ní raibh Seán ach sa bhád; ní raibh sa bhád ach Seán; ní raibh Seán a dhathú ach an bád; ní raibh Seán ach ag dathú an bháid; ní raibh ag dathú an bháid ach Seán; níor dhathaigh Seán ach an bád; níor dhathaigh aon duine an bád ach Seán; ní dhearna Seán ach an bád a dhathú; agus gan é ach ag dathú an bháid; agus gan é a dhéanamh ach an bád a dhathú, etc.

Ní mór bheith cúramach faoin gcuid den abairt ar ceart *ach* a chur roimpi ar eagla gur brí chontráilte a thabharfaí don abairt. Is é áit a gcuirtear *ach* ná roimh na focail a dhéanann cuimsiú ar an ngníomhú briathartha.

25,7 Bíonn múnla fochlásail ráite asaigh ar an bpríomhchlásal uaireanta

ar lorg intriachtaí áirithe: m'anam nár chuala mé é; mo choinsias go bhfuil mo rámh briste! ambaiste go bhfuil eagla air; ar m'fhallaing nárbh aon amadán é!

ar lorg clásail fhaomhaigh go háirithe san fhilíocht:

Mná deasa an domhain agus faighim iad ar mo roghain

Gurb í Mal Dubh an Ghleanna a phósfainn.

25.8 Bíonn múnla céadbhirt ar an bpríomhchlásal uaireanta: má b'fhearr mar sin é!
Bíonn múnla 18.11(1A) ar an bpríomhchlásal uaireanta. Féach 18.17.

FREAGRAÍ & ATHFHRIOTAIL EILE

25.9 Níl de dhifríocht idir múnla freagraí (nó athfhriotal eile) agus múnla gnáthráiteas ach go bhfágtar focail áirithe ar lár toisc iad a bheith intuigthe de bharr na habairte a thagann rompu. 25.10 Maidir le freagraí nach bhfuil an chopail iontu (Caib. 16) nó intuigthe iontu is gnách an briathar a athlua:

Ar ól tú é? D'ól.

Ar rugadh orthu? Níor rugadh.

Cad a chonaic tú? Chonaic rud greannmhar!

Ach féach 25,11-13.

25.11 Fágtar an briathar ar lár, áfach, i bhfreagraí diúltacha áirithe agus i gcorrfhreagra eile:

Cad a deir sé? Focal amháin as a bhéal.

Nár dhaor aon duine thứ? Aon duine, a Thiarna.

An bhfeiceann tú rud ar bith? Rud ar bith.

Cad chuige? Chuige ar bith/Gach uile chuige.

Cad ina thaobh? Níl aon taobh/Gach aon taobh.

Cathain a phósfaidh tú? Go deo.

25.12 Is gnách gan ainmní ainmfhoclach a athlua, ach é a fhágáil ar lár ar fad, nó neachtar acu, forainm a chur ina áit:

An bhfuil Liam istigh? Tá [sé].

Ní raibh an t-eolas sin agamsa. Ní raibh ná agamsa.

Tá tart orm. Tá agus ormsa.

Tá an bhreith sin an-chrua. Níl go deimhin ná crua in aon chor.

An bhfaca Úna Mánas? Chonaic agus Séamas.

25.13 Más forainm an t-ainmní nó má tá sé táite leis an mbriathar san abairt roimh an bhfreagra, is féidir ainmní an fhreagra a fhágáil ar lár nó é a tháthú leis an mbriathar (má tá foirm tháite ann chuige) nó é a athlua:

An bhfuil tú ag éisteacht? Tá (táim, tá mé).

An rachaimid ann? Rachaidh (rachaimid).

Ní bhfuaireamar ár ndóthain. Fuair [sibh].

An ndéanfaidís é? Dhéanfadh (dhéanfaidís).